

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/245/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214209363
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214209363.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection s. r. o., IČO: 47 150 513, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, proti odporcovi: T. D., bytom A., Q. XX, o zaplatenie 517,14 eura, o návrhu navrhovateľa na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 9. decembra 2014 č. k. 6C/232/2014-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na nepripustenie vstupu Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42 326 923 so sídlom Košice, Park Angelinum 2 ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov zamietol. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 93 ods. 1 a 4 OSP a uviedol, že Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA oznámilo súdu, že vstupuje do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník. Toto oznámenie bolo doručené účastníkom konania a navrhol dňa 20. 10. 2014 súdu oznámiť, že žiada nepripustiť vedľajšieho účastníka do konania, tvrdiac, že nie sú podmienky na vstup tohto účastníka do konania, pretože jeho vstup do tohto konania nemá zákonné opodstatnenie. Súd preskúmaním oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ako aj návrhu navrhovateľa na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania dospel k záveru, že navrhovateľom vyslovený nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania je nedôvodný. V danej veci s ohľadom na predmet sporu, ktorým je plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, mal súd za to, že vstup subjektu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA je dôvodný a zákonom prípustný, pretože v prejednávanej veci nejde o konanie, v ktorom zákon vylučuje účasť vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľa na nepripustenie vstupu tohto vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu považoval za nedôvodný, preto ho zamietol. Podotkol, že odporca nevyjadril žiaden nesúhlas so vstupom tohto subjektu do konania.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa a vedľajší účastník bude zaviazaný nahradiť mu trovy konania. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP, keď mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na vládný návrh novely Občianskeho súdneho poriadku č. 99/63, ktorá má nadobudnúť účinnosť od 01. 01. 2015, keď uvedený návrh v dôvodovej správe reaguje na doterajšiu rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v občiansko-právnych veciach a dopĺňa ust. § 93 OSP a odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov v otázke, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Za podstatnú podmienku vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorú sa vzťahuje ust. § 93 ods. 1 a 2 OSP) je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 188/2012

zo dňa 05. 02. 2013, v zmysle ktorého: „Z ust. § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať.“ Preto účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v spornom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí, resp. sa vyjadril, že nesúhlasí. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 188/2012 z 05. 12. 2013. Ďalej poukázal na uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 5Co/375/2013 zo dňa 19. 06. 2013, v zmysle ktorého „z úradnej činnosti je známe, že všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru, ktoré vedľajší účastník využíva bez väčších zmien aj v iných súdnych konaniach. Paušálny vstup občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa, účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka nepovažuje ani odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ.“ S ohľadom na vyššie uvedené uviedol, že podľa jeho názoru ide len o hromadný vstup združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právny zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z prípadných trov konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý navrhol uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na uznesenie Ústavné ho súdu SR PL.ÚS 1/2014-9, pričom pokiaľ navrhovateľ uvádza, že odporca sa nevyjadril k vstupu vedľajšieho účastníka, súd nemôže uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 OSP. V tomto smere poukazuje na uznesenie KS v Banskej Bystrici zo dňa 14. 05. 2014 č. k. 17Co/506/2014, v zmysle ktorého podľa § 93 ods. 3 OSP účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o vstupe súdu. Výslovný súhlas podporovaného účastníka konania so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný. Dôvodom nepripustenia vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka. Následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná, čo zodpovedá výkladu rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/188/2012, na ktoré navrhovateľ vo svojom podaní poukazuje, avšak ho nesprávne interpretuje. Svojou činnosťou naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov, a pokiaľ navrhovateľ obvykle argumentuje tým, že na neprijateľné podmienky spotrebiteľských zmlúv, ako aj na nekalé obchodné praktiky, je súd povinný prihliadať ex offo, a teda aj z tohto hľadiska sú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neúčelné, vie v tejto súvislosti z vlastnej praxe poukázať na množstvo rozhodnutí prvostupňových súdov, kde sa tak nestalo a priaznivejší výsledok v súdnom spore bol z pohľadu spotrebiteľa dosiahnutý až právnou intervenciou vedľajšieho účastníka na jeho strane. Pokiaľ ide o trovy konania, okruh účastníkov bude známy až právoplatným rozhodnutím o pripustení, resp. o nepripustení vedľajšieho účastníka do konania. Ak by odvolací súd rozhodol o odvolaní voči uzneseniu o pripustení vedľajšieho účastníka do konania tak, že by toto zmenil a nepripustil by vstup vedľajšieho účastníka do konania, ani v takom prípade nevzniká navrhovateľovi právo na náhradu trov konania voči združeniu, nakoľko sa toto nestalo rozhodnutím súdu účastníkom konania, a teda navrhovateľovi voči subjektu, ktorý nebol účastníkom konania, nemôže vzniknúť právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia navrhovateľa poukázal na skutočnosť, že konateľom navrhovateľa je JUDr. Peter Štrpka, advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom zhodným so sídlom navrhovateľa, ktorý podáva formulárové hromadné žaloby na vymáhanie nárokov navrhovateľa v neprijateľných zmluvných podmienkach postúpených na navrhovateľa spoločnosťou Slovak Telecom, a. s. vrátane námietok voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania. V tomto smere by preto bolo namieste voči navrhovateľovi aplikovať ust. § 150 OSP, nakoľko navrhovateľ podáva formulárové žaloby a vyjadrenia z hľadiska právnej a časovej náročnosti úkonov právnej služby a skutočnosti, že na druhej strane stojí spotrebiteľ, zakladá otázku účelnosti a oprávnenosti trov právneho zastúpenia navrhovateľa a vytvára tak priestor pre súdy, aby tieto navrhovateľovi minimálne sčasti nepriznal a to primeraným krátením.

Odporkyňa sa písomne k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 12. 05. 2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 517,14 eura s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% p. a. zo sumy 52,78 eura za obdobie od 18. 05. 2011 do zaplataenia, 9,25% úrokom p. a. zo sumy vo výške 23,48 eura za obdobie od 18. 06. 2011 do zaplataenia, 9,5% úrokom z omeškania vo výške 21,98 eura za obdobie od 18. 07. 2011 do zaplataenia a 9,50% p. a. zo sumy vo výške 418,90 eura za obdobie od 18. 08. 2011 do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že so spoločnosťou Slovak Telecom, a. s. uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na navrhovateľa vrátane pohľadávky vedenej voči odporkyňi pod referenčným číslom: 1196344902. Odporkyňa si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a cenu za poskytovanie služieb elektronickej komunikácie riadne nezaplatila, čím porušila vyplývajúce jej povinnosti zo zmluvy v spojení so všeobecnými podmienkami. Dňa 11. 08. 2014 bolo súdu doručené podanie Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom Košice, Park Angelinum 2 o tom, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu - spotrebiteľa v zmysle § 93 ods. 2 OSP a to za účelom ochrany práv odporkyne ako spotrebiteľky, nakoľko predmetom konania sú nároky navrhovateľa vyplývajúce z hromadne uzatváraných spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah nemohol spotrebiteľ podstatným spôsobom ovplyvniť a v ktorých v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ako bežný spotrebiteľ ani nie je schopný posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky v týchto zmluvách. Súd prvého stupňa následne zaslal oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania tak odporkyňi, ktorá prevzala uvedenú zásielku dňa 21. 10. 2014, ako aj navrhovateľovi, ktorý prevzal oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania dňa 16. 10. 2014, pričom ho súd zároveň vyzval, že v prípade, ak to považuje za potrebné, aby sa k oznámeniu o vstupe vedľajšieho účastníka do konania vyjadril. Rovnakú výzvu súd prvého stupňa zaslal i odporkyňi. Navrhovateľ podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20. 10. 2014 sa vyjadril k účasti vedľajšieho účastníka v konaní a navrhol, aby súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania, vzhľadom na skutočnosť, že:

- pre vstup spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka do konania neboli a nie sú splnené zákonné podmienky, nakoľko predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľa, ale žaloba na plnenie podaná voči jednej osobe;
- také aktivity spotrebiteľského združenia nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadnuť ex offio, čo súdy v praxi aj robia;
- pripustením vstupu vedľajšieho účastníka do konania by došlo k porušeniu čl. 9 ods. 2 a 3 Ústavy SR zákona o ochrane osobných údajov a telekomunikačného tajomstva.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol uznesením tak, že návrh navrhovateľa na nepripustenie vstupu Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu zamietá. Uvedené uznesenie napadol odvolaním navrhovateľ a domáhal sa jeho zmeny a nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť v konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 do konania vstupuje buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b* súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas

účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec správne posúdil po právnej stránke a svoje rozhodnutie správne a dostatočným rozsahom odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že zákon umožňuje, aby sa v sporovom konaní zúčastnil na strane navrhovateľa alebo odporcu vedľajší účastník. Môže sa tak stať buď na výzvu účastníka konania, alebo na podnet samotného vedľajšieho účastníka, a to kedykoľvek od okamžiku začatia konania až do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu. Súd sa zaoberá prípustnosťou vedľajšieho účastníctva len za predpokladu, že niektorý účastník namietne neprípustnosť takéhoto vstupu. Novela Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015 doplnila ust. § 93 ods. 3 OSP o ďalšiu podmienku, ktorou je, že ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. V súlade so základným princípom materiálno-právneho štátu je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného zahŕňa aj princíp zákazu retroaktivity, preto odvolací súd bol toho názoru, že na daný prípad nie je možné aplikovať ust. § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015. Navyše poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 7. novembra 2013 sp. zn. 3Cdo 280/2013 a dodáva, že ani v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu sama skutočnosť, že právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa prejavila vôľu vstúpiť do určitého konania bez ďalšieho, ešte neznamenala, že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vyvolával vždy ňou sledované právne účinky. Ani samotný status takejto právnickej osoby vyplývajúci z § 93 ods. 2 OSP ešte neznamenal, že jej vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka bol vždy prípustný. V zmysle vyššie uvedeného zodpovedal zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámil účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzval ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci mohli vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Uvedený postup bol zachovaný aj v danom prípade a to oznámením vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania. Navrhovateľovi dňa 16. 10. 2014 (č. I. 25 spisu), ako aj odporkyni, ktorá oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania prevzala dňa 21. 10. 2014, pričom na výzvu súdu, aby sa k vstupu vedľajšieho účastníka do konania vyjadrila, nereagovala. Keďže ust. § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 nevyžadovalo výslovný súhlas toho účastníka, na stranu ktorého vstúpil vedľajší účastník, pričom však nenamietal ani neprípustnosť vedľajšieho účastníka, odvolací súd mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na neprípustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania, je vecne správne, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.